

Slovo na úvod

Koncom mája sme v našej farnosti prežívali slávnosť prvého svätého prijímania. Skoro každý rok som svedkom veľkých milostí. Dejú sa zázraky nie v jednej rodine. Dochádza k obráteniu tých rodičov, čo sa dlhé roky nespovedali alebo vôbec sa nezúčastňovali na svätých omšiach. Jeden nemenovaný rodič, ktorý bol vychovaný v ateistickom duchu, tajne pokrstený, rýchle prvé sväté prijímanie, síce zosobášeny v kostole, ale len kvôli manželke, začal premýšľať nad svojou vierou a vďaka príprave svojho dieťaťa začali sa s ním diať zázraky. Jedného dňa ho jeho dieťa pozvalo na večernú modlitbu pred spáním. Prakticky, s dieťaťom sa modlila manželka, ale v ten večer bola odcestovaná. Otec sa nemodlil už niekoľko rokov. Syn ho zavolať slovami: „Ocino, poď sa so mnou modliť. Vieš, aké je to pekné?“ Táto jednoduchá veta mu zabránila odporovať. Manželke dovolil, aby v dome boli nejaké obrazy s náboženským motívom. Dieťa si vybralo obraz Božského Srdca Ježišovho v spálni. A tak si kľakli a otec po rokoch kľáčať a modliť sa. Pozeral na obraz Božského Srdca a pri modlitbe Otčenáš, Zdravas' a Sláva Otcu mu vypadli slzy z očí od dojatia. Na záver modlitby dieťa poďakovalo Pánu Ježišovi, že sa s ním otec vôbec išiel modliť. A vtedy pochopil, že to hmotné, čo mu dal, sa nevyrovná tomu, čo on dostal pri modlitbe od svojho dieťaťa. To ho priviedlo ku generálnej spovedi.

Na sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho počúvame slová Pána Ježiša: „Zvelebu-

jem Ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým“ (Mt 11,25). Týmto slovám predchádzali smutné slová výčitky mestám, v ktorých urobil mnoho zázrakov, a predsa sa nedali na pokánie a obrátenie. Ježiš neprestáva pracovať na spáse sveta. Vie, prečo prišiel na zem ako človek. Neprestáva byť v stálom spojení so svojim Otcom a ďakuje mu, že môže svetu zvestovať spásu. Chce splniť vôľu svojho Otca. Pozná jeho prianie, aby všetci spoznali náuku, ktorá im pomôže získať stratené priateľstvo so svojim Bohom. V národe sú „múdri a obozretní“ ľudia, čo vynikajú znalosťou Písma a Zákona, ktoré im dal Boh. Pre svoju pýchu a predpojatosť však neprijímajú učenie Krista. Na druhej strane sú ľudia, ktorí neboli školení v židovskej náuke. Ježiš ich nazval „maličkými“, ktorí pre svoju pokoru pochopili náuku spásy. Božské Srdce Ježišovo a jeho láska aj dnes túži po nás. Je to jeho prianie, prianie samého Pána Ježiša, aby sme mesiac jún využili na získanie milostí cez úctu jeho Božského Srdca. Najväčšia propagátorka úcty Božského Srdca Ježišovho, Mária Margita Alacoque, ktorej sa Pán Ježiš viackrát ukázal a vyzval cez ňu všetkých ľudí k úcte jeho Srdca, nám pripomína, hoci už prešli tri storočia od jej smrti, aby sme nezabudli na jeho prisľúbenia. Uvedomme si, že i napriek veľkému tempu života, v ktorom žijeme, je pre nás dôležité nájsť si v tomto mesiaci denne niekoľko minút času na stretnutie s Ježišom, a tak cez Ježiša získať posi-

lu a potrebné milosti. Láska Božského Srdca Ježišovho nás učí zachovať si tiež lásku v našich srdciach voči všetkým, ale najmä voči tým, čo nám robia zlo. Ježišovo srdce zomrelo za nás hriešnych. Pohľad na Srdce Pána Ježiša nás oslovuje, aby sme získali nielen milosti cez úctu Božského Srdca, ale aj napriek ťažkostiam, aby sme aj iným pomohli naučiť sa čerpať z tohto nevyčerpatelného prameňa všetkých milostí. Tak sa plnia prisľúbenia, ktoré dal Pán Ježiš Margite. Z dvanástich si spomeňme aspoň niektoré: vlažné duše sa stanú horlivými, horlivé duše obsiahnu veľkú dokonalosť, požehnám dom, v ktorom sa uctieva obraz Božského Srdca, tým, čo rozširujú pobožnosť Božského Srdca, dá istotu, že budú zapísané v jeho Srdci.

Božské Srdce hovorí: „Sľubujem v prehojnom milosrdenstve svojho Srdca, že tí, čo si vykonajú pobožnosť deväť po sebe nasledujúcich prvých piatkov, dám milosť kajúcnosti, že nezomrú bez mojej milosti ani bez prijatia svätých sviatostí a moje Srdce im bude bezpečným útočiskom v hodine smrti.“ Otec toho dieťaťa zišiel z cesty od Boha, ale vrátil sa. A to je dar Božského Srdca, pretože on ako chlapec pod starostlivým dozorom svojej babičky tiež si vykonával deväť prvých piatkov. Sám sa o prisľúbení Božského Srdca presvedčil, že je „prameň všetkého potešenia“, pretože radosť, ktorú po rokoch zažil, už nikdy nechce odložiť bokom. Každý deň začínajme modlitbou: „Ježišu, tichý a pokorný srdcom, sprav srdce moje podľa Srdca svojho.“ O. Rastislav Ivanecký OSPPE, farár

VÝROČIE SMRTI PÁPEŽA JÁNA XXIII.

Dňa 3. júna 1963, po prvom zasadaní Druhého vatikánskeho koncilu (21. všeobecného), zomrel dnes už svätorečený Ján XXIII., pápež koncilu, pápež encykliky *Pacem in terris*. Počnúc týmto kalendárnym rokom je zaradený do liturgického kalendára Slovenskej cirkevnej provincie. Jeho charakteristiku ako pápeža dobroty potvrdzuje aj jedna z jeho osobných modlitieb, ktorú vám predkladáme:

Slovo na zamyslenie

Keby som bol jednou nohou v nebi a bolo by mi povedané, aby som šiel znovu na zem, aby som tam obrátil jedného hriešnika, vrátil by som sa.

Sv. Ján Mária Vianney

Ranná modlitba pápeža sv. Jána XXIII.

Nebeský Otče! Vzdávam ti vďaky, že som sa po odpočinku znova prebudil – je to tvoj dar. Celý nasledujúci deň chcem konať tak, ako konal tvoj jednorodený Syn, keď chodil po zemi a všade konal dobro. Každého človeka, ktorého stretnem, mi posielaj ty, aby som v ňom videl brata.

Nech sa v mojich slovách a činoch prejavuje Kristova láska voči všetkým. Nech nikto neodíde odo mňa bez toho, aby som mu nepovedal dobré slovo. Nech sa viem zžívať do situácie iných a zabúdať na seba.

Nech nikdy nie som neprívetivý, ale nech som príjemne srdečný. Nech je vo mne iskra humoru, ktorý je taký potrebný.

K tomu ťa prosím o pomáhajúcu milosť skrze Ducha Svätého. A dovoľ mi, aby som každého priblížil, čo i len málo, k tvojmu Synovi, skrze Pannu Máriu. Amen.

Svätý Efrém Sýrsky „harfa“ Ducha Svätého

„Prebúdzať vlašných, utešoval zarmútených, učil mládež, ukazoval kajúcnikom cestu, bol mečom proti heretikom, príbytkom cností a chrámom Ducha Svätého“ - týmito slovami predstavil sv. Ján Zlatoústý svojho súčasníka svätého Efréma.

Sv. Efrém Sýrsky pochádzal zo severnej Sýrie. Narodil sa okolo roku 306 v meste Nisibis na sýrsko-tureckej hranici. Jeho matka bola kresťanka a tá ho vychovávala v kresťanskom duchu. Okrem matky sa o jeho kresťanskú výchovu a vzdelávanie staral aj nisibijský biskup Jakub.

Väčšiu časť svojho života prežil v rodnom meste Nisibis, kde vykonával službu diakona. V tejto funkcii vyučoval, kázal, písal a vykonával skutky dobročinnosti voči chudobným a núdnym. Učeného diakona chceli vysvätiť za kňaza, ba dokonca i za biskupa, no on to z pokory odmietol. Chcel ostať po celý život jednoduchým diakonom.

V roku 367 sa utiahol do mesta Edessa, kde pokračoval v diakonskej službe a viedol prísny asketický život. Ako vzdelaný kresťan a diakon bol pokladaný za jedného z najučennejších teológov svojej doby. Bránil pravú kresťanskú vieru proti bludu arianizmu, ktorý popieral božstvo Ježiša Krista.

Zachovali sa viaceré jeho spisy, z nich predovšetkým to boli hymny, komentáre k Svätému písmu. Pre veľké množstvo hymnov nazývali sv. Efréma „harfou Svätého Ducha“. Mnoho z týchto hymnov prešlo aj do liturgie tak východnej, ako aj západnej Cirkvi. Svätý Efrém Sýrsky zomrel 9. júna 373.

ZOMREL EMERITNÝ BISKUP MONS. DOMINIK TÓTH

Dňa 16. mája 2015 vo veku 89 rokov života, 65 rokov kňazstva a 25 rokov biskupskej služby zomrel muž viery, oddaný Cirkvi a službe veriacim v pravde a láске, bývalý bratislavsko-trnavský pomocný biskup

Dominik Tóth. Narodil sa 3. augusta 1925 v Šuranoch-Kostolnom Seku, kde bol 22. mája t. r. pochovaný. Jeho život bol poznamenaný aj nepriazňou komunistického režimu, ktorý mu na viac rokov odobral štátny súhlas na pastoračiu. Avšak v roku 1990 ho pápež Ján Pavol II. vymenoval za titulárneho biskupa ubabského. Vyznačoval sa osobitnou charizmou – láskou k Panne Márii, o čom svedčí aj jeho biskupské heslo *Per Mariam ad Jesum* (Skrze Máriu k Ježišovi). Pripojme sa k modlitbám za tohto skromného, pokorného mariánskeho čiteľa.

Podklady pre text In: Katolícke noviny č. 21 a internetová stránka TK KBS.

Rehoľa Najsvätejšieho Vykupiteľa – OSsR pôsobiaca na Lomnici (2. časť)

Ako vyzerá deň v kláštore?

Ľudia sa nás často pýtajú, či sa v kláštore nenudíme, lebo každý deň máme ten istý program. Modlitba a práca. Program dňa, určitá štruktúra pomáha zachovať poriadok. Ale krásu a život dáva Duch, ktorého nazývajú aj „Božou fantáziou“, a preto každý deň je neopakovateľný, krásny v prejavoch Božieho pôsobenia.

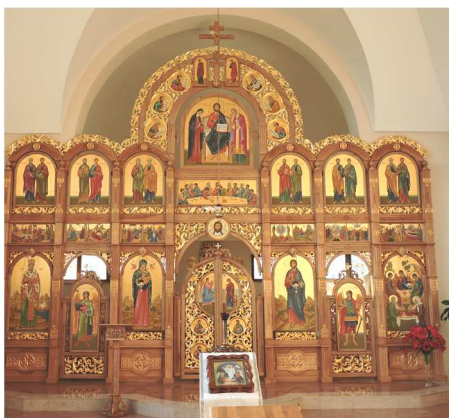
Každý náš deň začíname spoločnou liturgickou modlitbou Utierňou, teda rannými chválami a Eucharistiou o 6.30 hod. v kláštornej kaplnke, ktorá je prístupná aj pre verejnosť. Potom nasledujú raňajky, ktoré máme v mlčaní. Po nich sa každá sestra poberá do svojej práce – kuchyňa, v lete záhrada, kde si pestujeme zeleninu, ovocie. V minulom roku nám mimochodom okrem stálych pomocníkov pri kosení trávy pomáhali aj dve „slovenské kosačky“ – baránky. Plánujeme využiť ich služby aj v tomto roku. Venujeme sa prekladateľskej činnosti, písaniu ikon, šitiu liturgických rúch, bežným každodenným prácam súvisiacimi so zabezpečením chodu kláštora. Našou duchovnou prácou je aj prijímanie ľudí, ktorí nás počas dňa navštevujú za účelom duchovného rozhovoru, prosby o modlitby či bežné priateľské stretnutia. Pri spoločnom obede sa stretávame o 13.00 hod. po 3. a 6. hodinke (časy, čiže modlitby cez deň), ktorý je časom rekreácie (rozhovorov a oddychu),

okrem stredy a piatku (vtedy máme mlčanie). Popoludňajší čas sa snažíme prežiť v tichu, ktoré napomáha modlitbe, rozjímaniu, štúdiu. Od 15.00 do 16.00 hod. máme tzv. malé mlčanie na pamiatku Kristovej vykupiteľskej smrti. Pri spoločnej liturgickej modlitbe sa opäť stretávame o 18.00 hod. – 9. čas a večiereň (vešpery). Po nich nasleduje večera o 19.30 hod. a spoločná rekreácia v kruhu spoločenstva alebo aj hostí. Voľný čas po večerní a večeri podľa možností využívame tiež na sledovanie TV správ. Po večerných modlitbách o 20.30 hod. sa začína tzv. veľké mlčanie a čas na nočný odpočinok.

To, čo je tiež charakteristické pre kontemplatívne kláštory a čo by sme si mohli vziať aj do každodennosti, je prežívanie ticha. To neznamená, že sa vôbec medzi sebou nerozprávame. To nie! Veď prvou našou regulou je jednota a vzájomná láska. A láska a život vo vzájomných vzťahoch si vyžaduje komunikáciu. Ale naša komunikácia s Bohom aj s ľuďmi si vyžaduje tiež vyhradenie si času (a nájsť aj vhodné miesto) na stíšenie. Ticho v nás rozvíja psychický a duchovný život. Mlčanie neznamená izoláciu a vyhýbanie sa rozhovorom, ale v prvom rade zotrvávanie v láskyplnej Božej prítomnosti a zároveň taktné vnímanie prítomnosti druhej osoby spôsobom, ktorý jej umožní otvárať sa na Božiu lásku. Ticho v nás „vyplavuje“ naše vnútorné napätia, obavy, narušivosti a podráždenia, to čo starostlivo ukrýva pred sebou, inými a Bohom. Toto zapríčiňuje, že utekáme pred tichom. Bojíme sa počuť seba, bojíme sa vnútornej konfrontácie. Bojíme sa byť sebou, svojej slabosti a bezmocnosti, lebo to svet neuznáva a nie je to moderné. Treba mať odvahu vydržať to vnútorné napätie konfrontácie. Ak sa nenaučíme počúvať svoje vnútro, čo sa v ňom odohráva, tak potom nedokážeme nájsť Boha ani v tom, čo prežívame a otvoriť sa na jeho milosť a pomoc. Potom nie sme schopní ani počuť Božie slovo počas sv. omše, lebo sa cítime vnútorne rozbití. Nudíme sa na modlitbe, lebo nedokážeme byť sami so sebou. Ak nedokážeme byť sami so sebou, so svojim

vnútrom, potom nedokážeme byť ani v láske s druhým človekom a budovať zdravé, trvalé vzťahy.

Každý má svoje „dobré overené“ miesta, spôsoby, metódy na stíšenie sa. Jedným z takých miest, v ktorom by ste mohli zakúsiť ticho, hľadať jeho zmysel a chuť, je aj náš kláštor. Dávame možnosť všetkým tým, ktorí chcú „odísť“ od každodenného zhonu, od povinností a stráviť požehnané dni v Božom objatí, prežiť niekoľko dní u nás. Dohodnúť sa dá termín i dĺžka pobytu. Nebojme sa vstúpiť do ticha. Nie je to „hluché“ prázdno, ale milujúca prítomnosť Boha. Nech dobrý Boh udelí každému milosť stíšenia sa a zatahnutia na hlbinu Božej lásky.

Ako ste sa dostali na Lomnicu?

Boh si vybral toto miesto, my sme ho iba museli nájsť. Keď bielske spoločenstvo rozhodlo o tom, že sa vrátíme na Slovensko, bolo potrebné hľadať aj pozemok na kláštor. Ponúk bolo viac. V spolupráci s otcami redemptoristami sme zvažovali jednotlivé návrhy. Pravdupovediac, veľmi nám nevyhovovali. Až raz, keď už sme vyčerpali všetky možnosti, o. Miroslav Čajka CSsR s Ing. Jánom Zajacom „vytiahli“ ešte poslednú ponuku, ktorá, podľa ich slov, nám určite „sadne“, lebo spĺňala naše požiadavky – miesto vyvýšené, trochu v ústraní, v „gréckokatolíckej“ oblasti, neďaleko od niektorého kláštora redemptoristov. Keď sme si boli toto miesto pozrieť – Ivaničov vrch –

bez dlhého rozhodovania sme to „brali“. Myslím si, že je to vymodlené miesto. A modlitba nám pripravila cestu vlastne tu, na Horný Zemplín. Keď sme boli na Slovensku, ešte v začiatkoch nášho hľadania miesta, stretli sme aj pani Ivaničovú, svokru Ing. Zajaca. Dali sme jej letáček s modlitbou o blahorečenie našej zakladateľky s prosbou, aby sa za nás modlila. A keď sme ju navštívili a boli sme rozhodnutí pre Ivaničov vrch, povedala nám, že počas tých rokov nášho hľadania sa každý deň modlila za nás modlitbu, ktorú sme jej nechali. Veríme, že Boh použil aj vernosť v modlitbe babky Ivaničovej, aby sme sem prišli. A dúfame, že na nás nezabudla ani teraz, keď už nás predišla do večnosti. Ďakujeme všetkým, ktorí sa za nás v tom čase hľadania pozemku modlili a modlia aj naďalej.

Predstavíte nám členky komunity vo Vranove nad Topľou?

V našej komunite žije päť sestier, ktoré zložili večné sľuby. Všetky sme východniarky, aj keď z rôznych kútov východného Slovenska. Tri sestry – Helena, Alena a Jarmila – sú z okresu Stropkov a vyrastali pod patronátom redemptoristov. Mladšia sr. Helena pochádza z Jakubana v okrese Stará Ľubovňa a najmladšia sr. Jana je z dedinky Milpoš pri Sabinove.

Kde vás môžeme stretnúť? Možno prísť na návštevu do kláštora, porozprávať sa, zatelefonovať alebo napísať? Používate aj internet?

Samozrejme v kláštore, kde všetkých srdečne pozývame a čakáme. Je možné k nám prísť na návštevu, rozhovor či duchovnú obnovu alebo si jednoducho oddýchnuť. Reagujeme na akýkoľvek kontakt, prostredníctvom mobilu,

emailovej pošty... Tú sú naše kontakty:
Sestry redemptorky
Kláštorná 1503
093 03 Vranov nad Topľou
Tel: 0917 350 237, 0902 072 128
ossrgrkat@vmx.sk www.redemptorky.eu

Čo by sme chceli odkázať čitateľom?

V živote robíme rôzne rozhodnutia, investície..., niekedy úspešné, inokedy menej. Hľadáme životné istoty, zabezpečenie. Ale existuje jedno rozhodnutie, jedna investícia, jedna životná istota a zabezpečenie, ktoré nebudeme v živote ľutovať. A to je naše vedomé rozhodnutie sa pre Boha, jeho prijatie do nášho života a „investovanie“ do nášho vzťahu s ním. Ak sa rozhodneme pre neho, rozhodneme sa zároveň pre šťastie, ktoré hľadáme možno nie vždy na správnych cestách a správnym spôsobom. Možno sa nám na začiatku prežívania vzťahu s Bohom bude zdať, že situácia sa okolo nás veľmi nezmenila, ale cez vzťah s Bohom sa zmení náš pohľad na ňu. Veď „...dobré vidíme iba srdcom. To hlavné je očiam neviditeľné“ (Antoine de Saint – Exupéry). Tak prajeme vám (i nám) veľa odvahy, dôvery v každodennom dobrodružstve objavovania a prežívania bezpodmienečnej Božej lásky, ku ktorej Boh každého požíva. Rozhodnutie je už na nás, či jeho pozvanie prijmem.

Dakujeme za poskytnuté informácie.

Informácie spracovali V. Fedorová a Ján F.

Jubilujúca Rodina Nepoškvrnenej

„Utrpenie často vyvoláva pohoršenie.

Pred mnohými akoby sa zdvihol obrovský múr, ktorý im prekáža vidieť Boha a jeho nekonečnú lásku k ľuďom. Prečo všemohúci Boh nezabráni toľkým, zdanlivo nezmyselným bolestiam? Evanjelium nám hovorí: aby človek našiel život, musí ho stratiť, aby sa narodil, musí zomrieť a aby bol spasený, musí vziať na seba kríž“ (In: časopis Rodina Nepoškvrnenej, č. 1/2015).

Združenie Rodiny Nepoškvrnenej vzniklo

na Turíce v jubilejnom (svätom) roku 1975. Zakladateľkou je dnes už zosnulá sestra Bernarda Pánčiová, satmárka, členka Kongregácie milosrdných sestier sv. Vincenta, ku ktorej je združenie pričlenené. Chorí sa stali apoštolmi medzi chorými a Rodina sa rozrastala. Na sviatok Nepoškvrneného Srdca Panny Márie 8. júna 1991 Svätý Otec Ján Pavol II. oficiálne schválil a potvrdil Rodinu Nepoškvrnenej.

Toto združenie už prekročilo aj hranice Slovenska. RN je už aj v Rusku, na Ukrajine, Rumunsku, Maďarsku, Rakúsku, Nemecku, Holandsku, Švédsku, v USA, Kanade a Austrálii. Rozšírené je najmä na Morave a v Čechách, pričom každoročne pribúda mnoho nových členov. Združenie má výrazne mariánsky charakter. Patria sem predovšetkým: chorí a telesne postihnutí každého veku a pohlavia, starí a opustení, tí, ktorí chcú svojou službou ochotne pomáhať chorým a trpiacim.

Cieľom združenia RN je predovšetkým zjednotiť sa s trpiacim Spasiteľom a vo viere spolu s Kristom niesť svoj osobný kríž. Vo fatimskej bazilike kňazi každý deň slúžia svätú omšu za pútnikov, čitateľov Panny Márie a za všetkých, ktorí sa modlia sv. ruženec, teda aj za členov Rodiny Nepoškvrnenej.

Podmienky členstva:

◇ Denná modlitba posvätného ruženca na spoločné úmysly (nie pod tarchou hriechu):

- za Svätého Otca, biskupov a kňazov,
- za bohoslovcov, rehoľníkov, rehoľníčky a mládež,
- za hriešnikov, telesne aj duševne chorých a za duše v očistci,
- k týmto úmyslom si každý člen môže pridať aj vlastné úmysly.

* Stretnutie pod krížom o 15.00 hod. Táto hodi na nás pripomína posledné chvíle pozemského života Ježiša na tejto zemi. Je to hodina jeho smrti. Preto s láskou pozeráme na kríž (ak ho nemáme práve k dispozícii, urobíme to aspoň v duchu) a krátko sa pokloníme: „Klaniam sa ti, Kriste, a dobrorečím ti, lebo si svätým krížom vykúpil svet.“ Tak si obnovíme úmysel, že chceme spojenie s našim Spasiteľom ochotne obetovať nebeskému Otcovi svoju chorobu,

trápenie a kríž ako prejav poslušnosti a odovzdanosti. Pomodlíme sa Otče náš, Zdravas', Mária, Sláva Otcu za všetkých, ktorí patria do RN, za chorých a opustených na celom svete.

* Snaha dôsledne žiť evanjelium.

* Žiť a cítiť s Cirkvou.

* Snaha a ochota niesť svoj kríž v akejkolvek podobe v spojení s Kristom, a tak spolupracovať na záchrane duší.

* To je forma „členského príspevku“.

Naším ústredným sviatkom je 8. december, slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie. V tento deň s hlbokou dôverou zverujeme seba, svoje rodiny a celú RN pod mocnú ochranu našej nebeskej Matky. Okrem spojenia na duchovnej rovine prostredníctvom modlitby posvätného ruženca a obety svojho osobného kríža spája nás aj časopis Rodina Nepoškvrnenej, v našej farnosti s ostatnými farníkmi aj mesačná duchovná obnova, ktorú od r. 2001 vedie o. Leander. Ďalej sú to každoročné stretnutia členov (Šaštín, Velehrad, Martin), vlakové púte chorých do Lúrd; tohto roku od 4. do 12. júna sa uskutoční už 14. slovenská púť.

Okrem toho pre Svätého Otca a otcov biskupov každoročne pripravujeme k Via-nociam duchovnú kyticu z modlitieb posvätného ruženca a obetovaných dní. Chorí si veľmi uvedomujú potrebu svätých kňazov v dnešnom svete a náročnosť ich služby. Preto od r. 1979 nepre-

tržite niektorí členovia RN po zrelom uvážení sa odhodlávajú do konca svojho života obetovať svoje modlitby a ťažkosti života za novokňazov.

Do tejto Rodiny sa môže zapojiť každý veriaci, ktorý je ochotný prijať uvedené podmienky, nebojí sa obety a modlitby, cíti potrebu žiť s Bohom a s Máriou, Kráľovnou posvätného ruženca, a po zrelom uvážení pošle svoju prihlášku, v ktorej uvedie meno, priezvisko, rok narodenia, vlastnú úplnú adresu na kontakt: Rodina Nepoškvrnenej, 038 31 Vrúcko č. 190.

Podľa sestry Lucie, vizionárky z Fatimy, ruženec je mocná zbraň, silnejšia ako atómová bomba, lebo zachraňuje duše, otvára nebo, zatvára peklo. Ruženec je postrachom pre diabla, ktorý mnohých ľudí odrádza práve od tejto modlitby, lebo ona má moc premieňať srdcia a vedie ich k zjednoteniu s Bohom.

Členovia RN sú vďační sestre Bernadette, ktorá nám vždy odporúčala modlitbu posvätného ruženca, aby náš život bol duchovne plodný, aby sme vo všetkých životných skúškach boli verní Bohu a Márii, aby sme sa cez túto modlitbu stávali jeden pre druhého apoštolom. Hovorila nám, že ruženec je reťaz, ktorá nás všetkých vytiahne do neba.

Anna Jurčáková

Niektoré pamätné dni

7. júna 1870 – začali vychádzať Katolícke noviny, orgán SSV (145. výr.).

8. júna 545 – umrel svätý Medard, ochranca dobrej úrody.

11. júna 1945 – Povereníctvo školstva a kultúry dosadilo svojho komisára do SSV.

14. júna 325 – za pápeža Silvestra I. bol v Nicei otvorený I. všeobecný cirkevný snem (I. nicejský snem), ktorý skončil 25. augusta 325.

16. júna 1900 – umrel Jozef Kohuth, kňaz, literárny historik a bibliograf.

16. júna 2002 – Ján Pavol II. svätorečil Pátra Pia z Pietrelciny.

16. – 23. júna 1983 – Druhá pastoračná púť Jána Pavla II. do Poľska.

18. júna 1900 – narodil sa Mons. Dr. Mikuláš Višňovský, prepoš, profesor CMBF, náboženský spisovateľ.

20. júna 1475 – bola založená Apoštolská vatikánska knižnica.

20. júna 1825 – v Košiciach umrel PhDr. Daniel Kmeť, piarista, hvezdár, matematik.

Z farskej matriky

KRSTY: *Dávid Bumbera*
Dana Hazay
Gréta Pichler

POZVANIE DO VEČNOSTI PRIJALI:
Róbert Spusta (90 r.)
Mária Eštočinová (72 r.)

OHLÁŠKY

Peter Olách, narodený vo Vranove nad Topľou a bývajúci v Sedliskách
a Michaela Vojtková, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou
3. ohláška: 07. 06. 2015

Pavol Kačmár, narodený v Hencovciach a bývajúci vo Vranove nad Topľou
a Hilda Šanovská, narodená v Malinovej a bývajúca vo Vranove nad Topľou
2. ohláška: 07. 06. 2015
3. ohláška: 14. 06. 2015

Jozef Mičko, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
a Martina Obešterová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou
1. ohláška: 07. 06. 2015
2. ohláška: 14. 06. 2015
3. ohláška: 21. 06. 2015

OZNAM A POZVÁNKA

Piatok 12. júna sa v našej farnosti uskutočnia ďalšie **Otvorené chvály**. Srdečne pozývame všetkých, ktorým je blízka táto forma modlitby. Začíname svätou omšou o 18.30 hod. a po nej bude nasledovať modlitba chvál, ktorú zakončíme adoráciou a individuálnym eucharistickým požehnaním. Celý program modlitebného večera bude v bazilike.

Kalendárium pripomína

- 7. 06. – Ne: 10. NEDEĽA CEZ ROK
- 8. 06. – Po: Sv. Medard, biskup
- 9. 06. – Ut: Sv. Efrém, diakon a učiteľ Cirkvi; ľubovoľná spomienka
- 11. 06. – Št: Sv. Barnabáš, apoštol; spomienka
- 12. 06. – Pi: Najsvätejšie Srdce Ježišovo; slávnosť
- 13. 06. – So: Najsvätejšie Srdce Panny Márie; spomienka
Sv. Anton Paduánsky, kňaz a učiteľ Cirkvi
- 14. 06. – Ne: 11. NEDEĽA CEZ ROK
- 19. 06. – Pi: Sv. Romuald, opát, zakladateľ kongregácie kamaldulov; ľubovoľná spomienka

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícky farský úrad Narodenia Panny Márie Vranov nad Topľou, Mariánske námestie 1496/127.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Jazyková úprava: Juliana Melková.

Príspevky, návrhy, podnety na: aib@bazilikavranov.sk

Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.